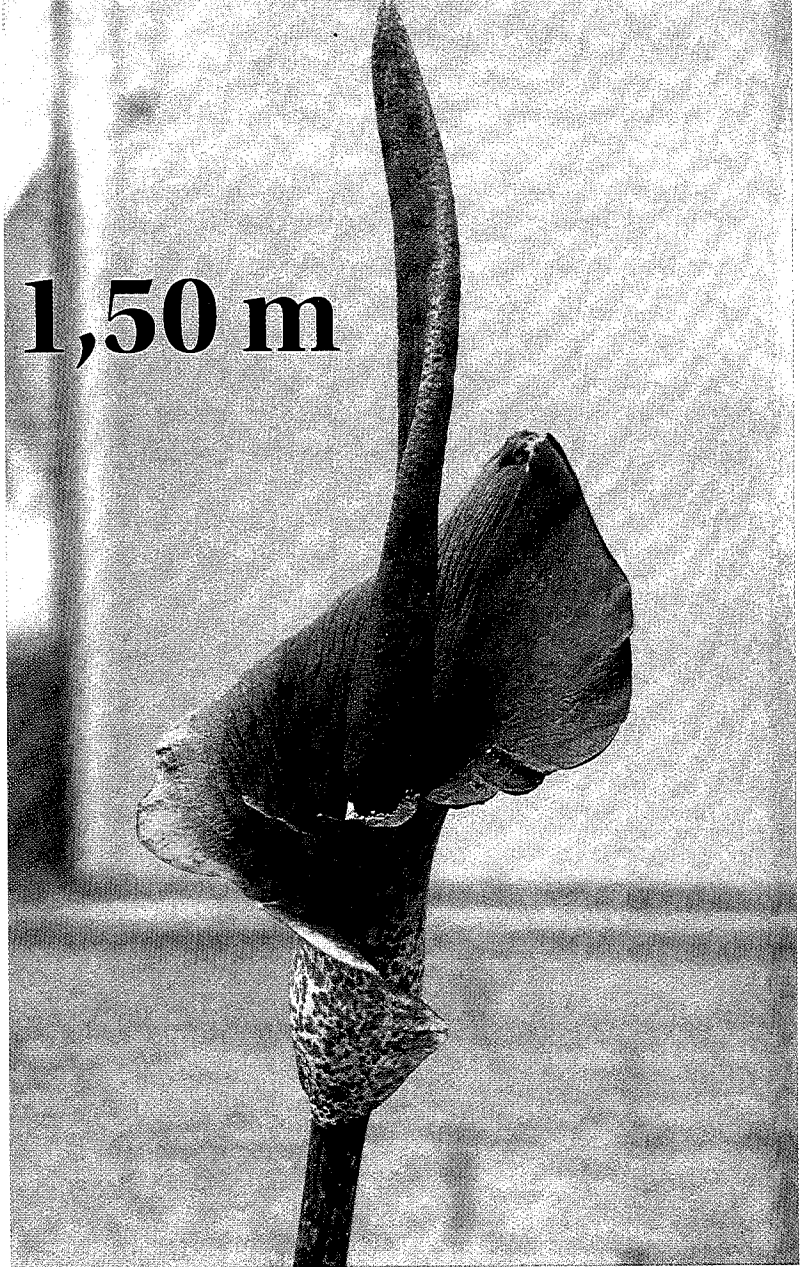

Het kleine broertje van 1,50 m

Trendwatcher Adjiedj Bakas hield tijdens de bijeenkomst ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van de KAVB in mei 2010 een inspirerende en stimulerende lezing. Zo riep hij de sector op niet alleen bollen te verkopen, maar dit te ondersteunen met verhalen. Er moesten toch mooie verhalen te vertellen zijn over bloembollen. 'Verhalen verkopen' was zijn credo. Reden om mijn plaatjescollecties na te lopen op planten met een mooi of persoonlijk verhaal. Dit jaar in De Wereldbol bloembollen waar zo'n verhaal bij hoort.

Amorphophallus konjac

Tekst en foto: Peter Knippels

Amorphophallus konjac is een vertegenwoordiger van de familie der Araceae. Het geslacht omvat zo'n 170 soorten die voorkomen in subtropische en tropische gebieden van West-Afrika, Azië tot de eilanden in de Stille Oceaan. De naam van het geslacht is afgeleid van de Griekse woorden amorphos, dat zonder vorm betekent, en phallos, dat penis betekent. We hebben dus te maken met een 'vormeloze penis'. De plant heeft de naam te danken aan de vorm van de spadix of bloeikolf. De meest bekende Amorphophallus is A. titanum. Deze plant vind je eigenlijk alleen in botanische tuinen, en bijna niet in verzamelingen van particulieren. Deze plant spreekt enorm tot de verbeelding en het is iedere keer weer een klein feestje als er één bloeit. In 2009 bloeiden twee exemplaren in de Hortus in Leiden en kon je via de webcam volgen hoe de groei van de bloeiwijze vorderde. Na een dag, eigenlijk een nacht, zit de bloei er al weer op: het schutblad

sterft af na een dag. Het was een kwestie van de webcam en de website van de Hortus volgen en op het moment suprême naar Leiden. Dit verhaal gaat niet over deze gigant, maar over zijn kleinere broer Amorphophallus konjac.

BLOEI IN FEBRUARI

Amorphophallus konjac heeft zijn habitat in tropische gebieden in Oost-Azië, Japan, China en Indonesië. Uit de lichtbruin gekleurde knol groeit een blad uit dat een hoogte van anderhalve meter kan bereiken. Dit blad bestaat uit een ronde bladsteel met aan het einde een bladerdek, opgebouwd uit vele bladsegmenten. Dit bladerdek heeft het meeste weg van een parasol. De bladsteel bezit een groen-roze tekening. Gezien de tropische achtergrond kweek ik de knollen in de volle grond in het kasje op mijn volkstuin. Ik plant ze in april en rooi ik ze medio november. Bij rooien is het goed opletten om alles te rooien. De knol vormt stolonen met aan het einde ervan knolletjes. Stolon is een mooi woord voor uitloper. Bij het rooien in november 2009 lette ik even niet goed op. Ik raakte met de

rooivork een grote knol, waardoor deze nogal werd beschadigd. De knollen gaan normaal gesproken in opslag bij mijn schoonouders, maar ik durfde deze grote knol niet zo te bewaren. Bang voor het weggroten van de knol, met kans op nog meer schade. Om de knol en de beschadigingen te laten opdrogen legde ik de knol thuis onder mijn bureau. De beschadigingen droogden mooi op en de knol ging niet rotten. In de loop van januari begon het groeipunt te zwellen en uit te lopen. Spoedig bleek dat het geen blad was, maar een bloeiwijze. De knol in een pot gezet en in de kas geplaatst. Eind februari was het dan eindelijk zo ver en ging de plant bloeien. De bloeiwijze is zo'n anderhalve meter hoog. Opvallend was dat een sterke geur ontbrak, sterker nog er was eigenlijk nauwelijks sprake van geur. Bij A. titanum sterft de knol af na de bloei. Knollen van Amorphophallus konjac groeien na de bloei gewoon weer uit. Had ik de knol niet beschadigd, dan was deze gewoon 'verdwenen' tot april en had ik dan gezien dat de knol had gebloeid. Geluk bij een ongeluk dat ik niet goed oplette bij het rooien.